

OVERWEGING PAASVIERINGEN SENIOREN

Hoogezand-Sappemeer, Nieuwe & Oude Pekela, Winschoten april 2026 blikje met bidprentjes

Beste allemaal,

Je denkt allemaal dat Pasen een groot feest is maar als je even inzoomt op het Paasevangelie hier samen, dan zijn er toch wel wat verontrustende dingen op te merken: Maria Magdalena radeloos naar de apostelen rennend wanneer ze ziet dat de steen van het graf is weggerold, Petrus en Johannes verbijsterd haastig naar het graf en daarbinnen vinden ze niet Jezus, maar de netjes opgevouwen zwachtels: ze begrijpen er niets van... die steen, die grote steen die het graf bedekte, was weg...

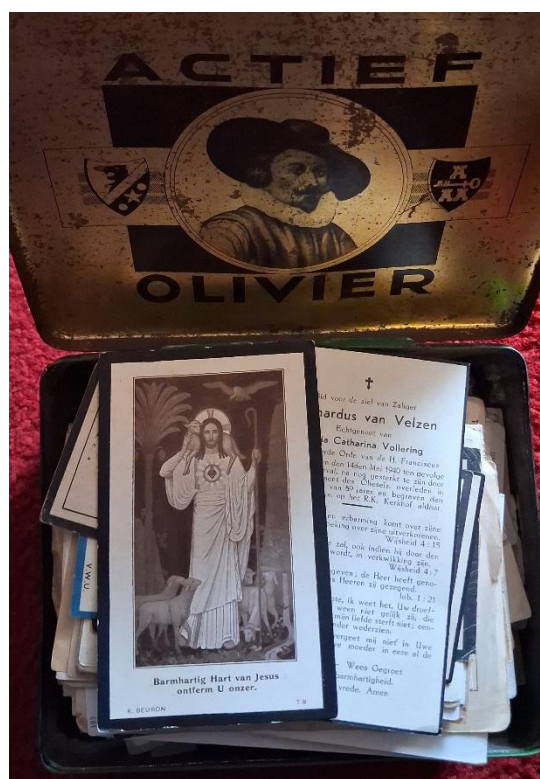
De laatste zin van het evangelie verklaart het: 'ze hadden nog niet begrepen wat er in de Schrift geschreven stond: dat Hij moest opstaan uit de dood'

Nou nou, alom twijfel en onzekerheid... niet dat we daar zelf in ons leven niet mee te maken hebben... natuurlijk: sowieso roepen de verrijzenis en het leven-na-de-dood vragen bij ons op. Ongetwijfeld hebt u, of hebben uw ouders

vroeger minder of veel minder of nauwelijks getwijfeld... op **oude bidprentjes** vroeger spraken de overledenen vanuit de hemel ons toe: *'twijfel maar niet, mijn kinderen, ik ben er, wij zijn hier samen en ik ben gelukkig bij God'* maar ik kan niet ontkennen dat dát ook al echt heel lang geleden is.

Net als bij Petrus en Johannes herkennen wij, zeker als de dood onverwacht en zeer ongewenst in ons leven dreigt of komt, onzekerheid, twijfel, misschien zelfs momenten van ongeloof. En dat is ingewikkeld, want de verrijzenis vormt echt de kern, de basis van ons geloof. Duw je de verrijzenis weg, dan blijft er niets over waarop we ons geloof kunnen bouwen.

Daarom dat 11 jonge mensen in Veendam zaterdagavond, maar sowieso alle gelovigen die ergens ter wereld, de Paaswake bijwoonden, staande hun geloof uitspreken, *JA, IK GELOOF*. Dat precies vormt de sterkte van ons geloof, want wat is geloven anders dan aannemen wat ons menselijk verstand te boven gaat?

In mijn Amsterdamse tijd, toen ik daar studeerde, deed ik de huishouding bij een pastoor en zijn broer, een onderwijsbroeder, en de pastoor bad elke dag aan tafel voor alle levenden ver-weg-en-dichtbij maar ook voor alle dierbaren in het **trommeltje**, het **doosje met bidprentjes** van mensen die zij hadden gekend en die overleden waren. Niet persé omdat dezen dat nodig hadden, maar wel omdat zij leefden bij God en wij hen zo niet zouden vergeten.

Dat was geloof in de verrijzenis – wij leven hier, zij leven bij God.

Ook dit jaar 2026 vierden Pasen en ja, we willen naast alle ei- en lenteverhalen, ook wel zelf 'opstaan', voelen dat we leven - maar soms is het ook moeilijk te voelen en mee te maken omdat er veel om ons heen gebeurt. Dood is overal...

Dat geeft ook twijfels: zóveel doden nu weer in Iran, Libanon, Israël, oliestaten, Oekraïne – het gaat maar door... komen die allemaal in **trommeltjes terecht?**

Zullen zij allemaal verrijzen? Maar toch, net als in de eerste lezing uit het boek Handelingen roept de stem van Petrus ons óp om te geloven dat Jezus niet zómaar is gestorven aan het kruis, dat allen **in de trommeltjes met bidprentjes** hebben meegewerkt in hun levens aan liefde, vrede, aan hoop op een betere wereld, en vanuit het geloof in de verrijzenis. Iedereen weet en ziet dat het echt veel beter kan in de wereld van vandaag: maar als je weet dat je niet voor niets leeft – dat iemand ons zal doen opstaan hierná, dan geeft dat moed en energie om toch, al is het met onze gedachten en gebeden, te helpen om oorlogen te stoppen, om armoede en ongelijkheid uit te roeien. Natuurlijk: de machthebbers die niet geloven in een God van liefde en vrede, maar enkel in zichzelf, die bederven de wereld, we hoeven hen niet te helpen: Jezus zelf is door vijanden omgebracht, maar God heeft Hem doen opstaan: niet mensen oordelen maar God oordeelt over levenden en doden.

Zij zijn ons allemaal voorgegaan – onze lieve dierbaren...we hebben er vast allemaal thuis, mensen van het **trommeltje, van de bidprentjes...**

Ik moet u zeggen: **bidprentjes** zijn weer ín... bij $\frac{3}{4}$ van de uitvaarten worden ze weer gemaakt en uitgegeven... Paasgetuigen zijn zij... **zij dáár**, wij hier...

Als we geen geloof zouden hebben in God, in Jezus, in de verrijzenis: dan is er géén hoop dat liefde sterker is dan haat, dood sterker is dan leven. Dan zouden we niet weten waarvoor we leven. Immers, ons doel, hoe makkelijk misschien ook, is niet om rijk te worden, want met rijkdom kun je niets na je dood.

Rijkdom is juist: kunnen genieten van het leven, omdat je geloof zin geeft aan je leven èn zin aan je dood. Leven-in-geloof betekent: we kunnen dóór, en we doen het samen, met vallen en opstaan, maar God vangt ons altijd weer op.

Zalig Pasen! Amen

Pastor Nellie Hamersma